

Увод

У најранијим људским заједницама, на пример, пропаганда је коришћена као средство за сугестивно саопштавање важних информација, или наметање образаца понашања припадницима исте заједнице у културним верским обредима, уз помоћ симбола и рудиментарних гласовних знакова, а касније у облику предања и легенди, које су се преносила са колена на колена.

Пропаганда постоји од давнина, практично још од 2000. године пре нове ере. Форме њеног испољавања су се временом смењивале, али њена улога је остала иста – изазивање намерне и свесне пажње чији је циљ стицање користи за њеног пошиљаоца у материјалном смислу или на неки мање опипљив начин.

У овом раду се сумарно приказује еволутивни процес привредне пропаганде, од њених корена до данас. Посебно се наглашава да је развој пропаганде у великој мери био повезан са развојем брендирања, те да је између истих створена јака спрега која се и даље испољава у међусобном потхрањивању њиховог дејства.

Фотографија је прешла уско професионалне границе а индустрија је производила све једноставније форме камера, доступних свима. Крајем двадесетог века доживела је још једну револуцију увођењем дигиталне фотографије. Покренула се читава легија фотографа, не само професионалних него и аматера, пред чијим објективима све има вредност: и облачак поврх Ајфелове куле, и камена пећина у Кападокији, и маварски споменик у Андалузији, и капљице росе на листу – било где у свету. Фотографија – чудесни, иако у бити документарни феномен, ушла је и у породицу уметности као артефакт *sui generis*, да би, у оквиру неоавангардних стремљења и разумевања ауторских интересовања, постала инструмент различитих типова и модела уметничке праксе. Слика у сребру, наизглед једноставна, мукотрпно је рађана, и исто тако стасавала. Доприanela је науци, открила невидљиво, приближила далеке народе и омогућила поглед на скривене кутке човечанства. Тај непрекидни ход у свет иконосфере више ништа није могло зауставити.

У првом делу рада је описан развој пропаганде кроз историју, затим појам и врсте и принципи пропаганде.

Прва целина везана за фотографију је историја фотографије, фотографија као извор комуникације и фотографија и њен однос са пропагандом.

1. Историјски развој пропаганде

У античко доба, рецимо, пропагандна комуникација је схватана као легитимна и мање више корисна реторичка вештина надарених говорника, док се средином 20. века сматрало да је пропаганда научно заснована управљачка полува владајућих кругова модерних држава, путем које се ефикасно могу контролисати сложени друштвени процеси. Оно што је важно, јесте свест да је ова специфична форма комуникације међу људима одувек постојала у различитим облицима, и служила је као начин за остваривање посебних интереса, било да су у питању појединци, или одређене друштвене групе. Сам термин пропаганда потиче од латинске речи *propagare*, што у преводу значи ширење, распрострањавање. Интересантно је да овај термин готово да није био познат све до почетка 19. века.

Према многим изворима, појава овог појма у значењу под којим га данас подразумевамо везује се за 1622. годину и то за папу Грегора XV и успостављања "Congregatio de Propaganda Fide", посебног тела католичке цркве. Ово тело, састављено од кардинала и високих црквених достојанственика, имало је задатак "да организовано и ефикасно шири католичку веру".

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com